

Parohia „Înălțarea Domnului”

Str. Crinilor 45, Pașcani, jud. Iași
@ inaltareadomnului.pascani@gmail.com

Preot paroh: Marius Ionuț Tabarcea

+40 745 776 456

Bucurați-vă!

„Bucurați-vă în nădejde; în suferință fiți răbdători; la rugăciune stăruiviți.” (Romani 12, 12)

Anul III • Nr. 24 (72) • 14 august 2022

Publicație editată și distribuită gratuit de Parohia „Înălțarea Domnului” Pașcani, Protopopiatul Pașcani

Calea spre mântuire

Să avem pocăință

Sfântul Teofan Zăvorățul

„**D**rumul către credință este pocăința. Ce spun oamenii care se pocăiesc? „Am păcătuit, n-am să mai fac. Nu voi mai păcătui, deci voi trăi potrivit poruncilor.” Întrucât pocăința nu încetează o dată cu primirea credinței, ci, împreunându-se cu ea, rămâne până la sfârșit, reiese că și hotărârea aceasta – de a trăi potrivit poruncilor – rămâne în vigoare și după primirea credinței.

De aceea, credinciosul, dacă a venit la credință pe calea cea dreaptă – pe calea pocăinței, adică – este un râvnitor al plinirii poruncilor sau săvârșitor al faptelor bune. Credința îi dă cel mai puternic imbold spre a face aceasta; tot credința îi dă și puterile harice trebuincioase prin Sfintele Taine. Într-acest chip, credința ajută faptelor, iar faptele fac credința desăvârșită: căci până când omul nu împlinește lucrul în care a crezut, credința nu este credință adevărată.”

Sărbătorile, izvor de bucurie

„Paștile” Maicii Domnului

Gheorghe Butuc | ortodoxiatinerilor.ro

Adormirea Maicii Domnului este pentru creștinii ortodocși un altfel de Paști. Dacă la Paștile Învierii Mântuitorului omenirea răscumpărată urcă cu Hristos de-a dreapta Tatălui, la „Paștile” Maicii Domnului, harul și toate bunătățile Preasfintei Treimi coboară prin suirea ei în toată umanitatea și în toată creația.

In rânduiala liturgică, dar și în cântările dogmatice ale slujbelor închinare Maicii Domnului se poate urmări o corespondență cu cele închinare Mântuitorului de la Pătimirile, Moartea și Învieria Sa. Astfel, Biserica a rânduit post înainte de Praznicul Adormirii, după cum avem și înainte de Învieria Mântuitorului.

Avem săptămâna Pătimirilor Mântuitorului, avem și o „pătimire” a Maicii Domnului atât prin faptul că prin inima ei a trecut sabia (Luca 2, 35), pătimind alături de Fiul ei, dar și din aceea că inima Maicii Domnului este inima întregului pământ. O inimă îndurerată pentru orice om care refuză iubirea Fiului ei. (Vezi: Nicolae Cabasila, *Cuvânt la preaslăvita Ador-*

mire a Preasfintei Doamnei noastre de Dumnezeu Născătoarea, 11)

De asemenea, dacă Biserica participă cu toată durerea la Prohodul Mântuitorului, cântând în interogații înlăcrimate „moartea lui Dumnezeu” ca și cum s-ar ascunde soarele în pământ. Aidoma, împreună cu cetele apostolicești, prohodim și pe „Maica Vieții”, de data aceasta convingși de exemplu Mântuitorului, că dacă pe El moartea nu l-a putut cuprinde, nici pe Maica Sa mormântul nu o poate ține, după cum spune Nicolae Cabasila: „Ea prima a ajuns conformă prin asemănare cu moartea Mântuitorului, și de aceea s-a împărțit înaintea tuturor și de înviere.”

(continuare în pag. 2)

Duminica a 9-a după Rusalii

Despre rugăciune

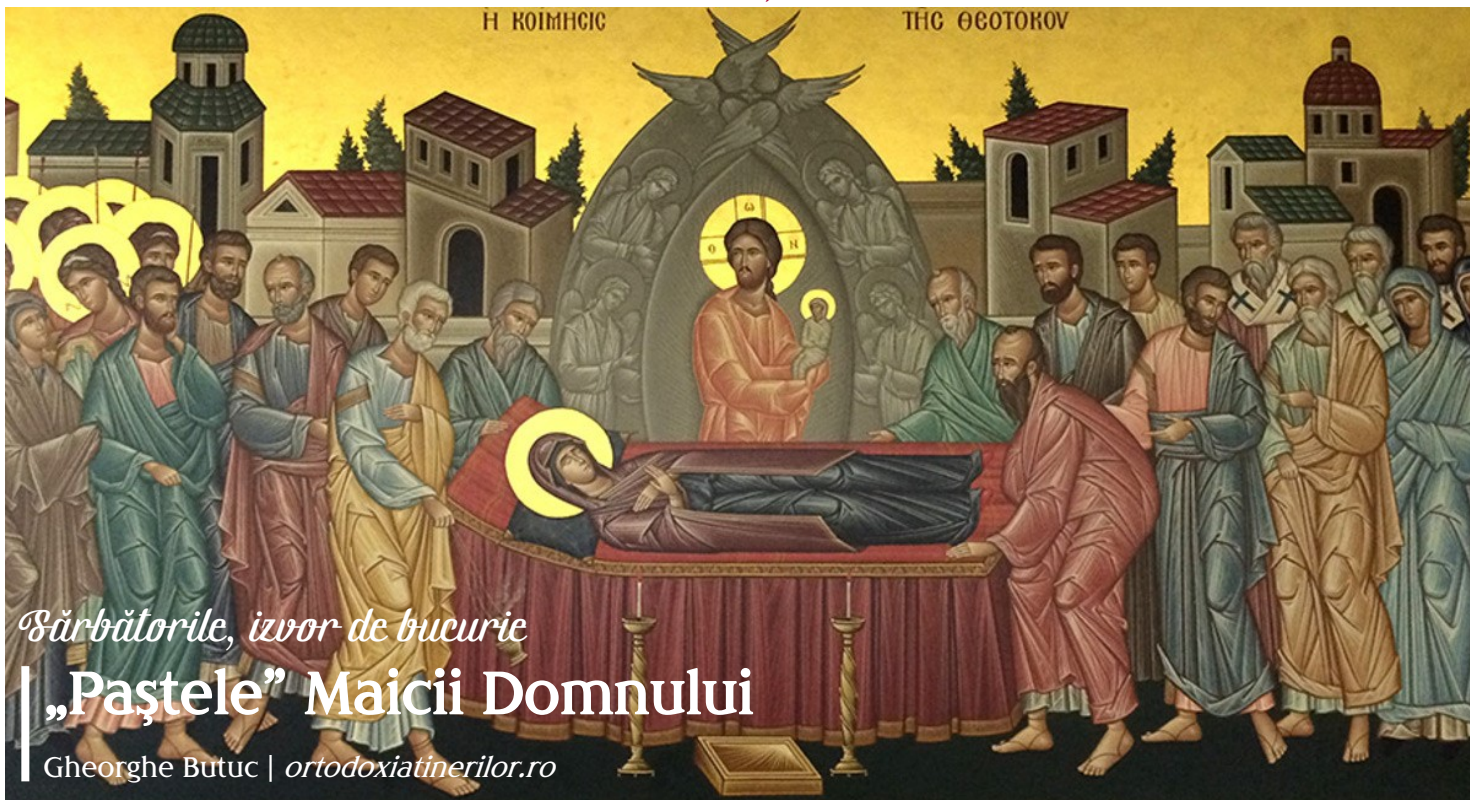
Părintele Ilie Cleopa

Intorcându-se în Sfânta Evanghelie de astăzi se vorbește de patru ori despre rugăciune, vom vorbi acum despre sfânta rugăciune, care este numită de dumnezeieștii părinți „maica tuturor faptelor bune”. Că precum nu putem trăi fără hrană și apă, așa nu putem trăi și nu ne putem mântui fără rugăciune. Ce este rugăciunea? Rugăciunea este vorbirea noastră directă cu Dumnezeu. Rugăciunea este viața noastră în Hristos și a întregii lumi văzute și nevăzute. Credința în Dumnezeu este izvorul rugăciunii, iar iubirea de Dumnezeu este sufletul ei.

Rugăciunea este indeletnicirea neincetată a îngerilor, care slăvesc fără odihnă pe Dumnezeu, cântând: „Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Savaot; plin este cerul și pământul de mărirea Lui!” (Isaia 6, 3). Rugăciunea este cununa de laudă a tuturor sfinților din cer, începând cu Maica Domnului, care se roagă neincetat înaintea Preasfintei Treimi pentru mântuirea noastră, a celor de pe pământ.

„Însuși Duhul Sfânt se roagă pentru noi cu suspine negrăite”, spune Apostolul Pavel (Romani 8, 26). Ba, Însuși Fiul lui Dumnezeu se roagă Tatălui zicând: „Părinte Sfinte, păzește-i în numele Tău pe cei pe care Mi i-ai dat, ca să fie una precum suntem și Noi!” (Ioan 17, 11).

(continuare în pag. 2)

Sărbătorile, izvor de bucurie

„Paștele” Maicii Domnului

Gheorghe Butuc | ortodoxiatinerilor.ro

(continuare din pag. 1)

Nu în ultimul rând, dacă la Paștile Mântuitorului Hristos prăznuim trecerea Lui din mormânt de-a dreapta Tatălui și a omenirii de la robia păcatului la viața plină de har, la „Paștile” Maicii Domnului, deodată cu Adormirea ei sărbătorim și mutarea cu trupul la cer, luată fiind pe brațele Fiului ei dumnezeiesc, după cum și El a fost purtat o întreagă copilărie și a fost coborât de pe cruce pe brațele Maicii Sale. Prin această mutare, Maica Domnului nu devine mântuitoarea neamului omenesc, nici comăntuitoare alături de El, dar înalță prin suirea și virtuțile sale din partea omenirii cel mai înalt munte și cea mai lungă scară care unesc cerul cu pământul și pe Dumnezeu cu oamenii. Adică, Hristos este cauză a mântuirii, iar Maica Domnului este cauză asociată cu El la sfințirea oamenilor, după cum conchide Nicolae Cabasila, lucru pe care Teofan al Niceei îl lămurește deplin:

„... luând Cuvântul tot ce este al nostru, ne-a dat ce este al Său, ca și cum El S-a făcut pentru noi om și S-a făcut în chip asemănător cu noi părtaș al trupului și sângelui (cf. Evrei 2, 14), așa și noi să ne facem pentru El dumnezei și părtași ai firii Lui dumnezeiești (2 Petru 1, 4) – să vedem însă cine s-a făcut mijlocitorul acestui schimb și care e atelierul unei asemenea

neguțătorii supranaturale? Negreșit Fecioara și Născătoarea de Dumnezeu. Căci prin Ea Îi dăm lui Dumnezeu Cuvântul firea noastră; prin urmare, și dumnezeirea care ni se dă în schimb ni s-a dat negreșit tot prin Ea. Fiindcă așa cum Acela i-a dat în chip nemijlocit lui Dumnezeu firea noastră, tot așa și Dumnezeu Cuvântul i-a dat în chip nemijlocit îndumnezeirea tuturor, astfel încât așa cum Fiul lui Dumnezeu ia de la noi firea noastră prin mijlocirea Mamei Lui, așa și noi să primim îndumnezeirea Lui tot prin mijlocirea ei” (*Discurs despre Preacurata și Preasfânta Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoarea, care prin multe laudă în chip diferit mărețiile Ei negrăite și cuvenite lui Dumnezeu și arată și că taina întrupării lui Dumnezeu Cuvântul este o convergență și o conexiune între Dumnezeu și întreaga creație, lucru care este binele ultim și cauza finală a celor ce sunt*, IV, 5).

Toate rugăciunile Bisericii pun în evidență realitatea că nimeni nu mijlocește la Dumnezeu pentru oameni mai mult decât Maica Domnului și totodată, că Dumnezeu, Fiul ei, nu poate refuza nici o rugăciune care vine din partea Maicii Sale. Prin aceasta, Maica Domnului Adormită și urcată la cer se face o Liturghie vie și continuă oferită Arhiereului Hristos pentru răscumpărarea neamului omenesc.

Duminica a 9-a după Rusalii

Despre rugăciune

Părintele Ilie Cleopa

(continuare din pag. 1)

Astfel, tot cerul este în neîncetată rugăciune de laudă, de mulțumire și cerere înaintea Tatălui, începând cu Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, până la îngerii cei mai de jos. Toți laudă, „pe Tatăl, pe Fiul și pe Duhul Sfânt, Treimea cea de o ființă și nedespărțită”. Toți se închină și mulțumesc lui Dumnezeu pentru răscumpărarea neamului omenesc prin întruparea, moartea și învierea

Fiului Său. Toți se roagă pentru mântuirea noastră și a întregului neam omenesc. Rugăciunea deci, este viața, lucrarea, și bucuria veșnică a tuturor îngerilor și sfinților din cer.

Dar și pe pământ, rugăciunea de laudă, de mulțumire și de cerere, formează lucrarea de căpetenie a creștinilor, a călugărilor, a mamelor, a copiilor, și a întregii creații. Slujbele din biserică, în frunte cu Sfânta Liturghie, formează cea mai înaltă rugăciune și jertfă de laudă și

de mulțumire adusă de oameni lui Dumnezeu, în numele întregului univers. Apoi rugăciunile neîncetate din casele lor, formează al doilea imn de laudă, de mulțumire și de cerere înaintea Preasfintei Treimi, după jertfa cea fără de sânge a Sfintei Liturghii.

După cuvântul proorocului David, toată zidirea laudă pe Dumnezeu, Creatorul ei, și păsările văzduhului și peștii mărilor și animalele pământului și stelele cerului și soarele și luna și norii și vânturile toate cele de sub cer (Psalm 148). Toate în frunte cu oamenii de pe pământ și cu sfinții și îngerii din cer sunt în neîncetată rugăciune întru slava Preasfintei Treimi, pentru că rugăciunea de laudă și de mulțumire este însăși viața lumii văzute și a celei nevăzute.